



หน้า ๒ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๖ / ๒๕๕๙

กระทรวงการต่างประเทศ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับญาติรวม ๖ คน มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ ร้องเรียนว่า ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นาย [REDACTED] (บิดาผู้อุทธรณ์) นางสาว [REDACTED] (มารดาผู้อุทธรณ์) นายแพทย์ [REDACTED] (พี่ชายผู้อุทธรณ์) และแพทย์หญิง [REDACTED] (พี่สะใภ้ผู้อุทธรณ์) เดินทางไปท่องเที่ยวที่เมืองกัวฮาลิน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในระหว่างการเดินทาง นาย [REDACTED] ได้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่เมืองกัวฮาลิน นายแพทย์ [REDACTED] ได้ไปขอความช่วยเหลือจากสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว โดยขอความช่วยเหลือทางการเงินและขอให้ตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการนำศพกลับประเทศไทยซึ่งนายแพทย์ [REDACTED] เห็นว่าหน่วยงานของสาธารณรัฐประชาชนจีนเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในอัตราที่สูงผิดปกติ แต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ จึงขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย [REDACTED] กงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว กระทรวงการต่างประเทศมีคำสั่ง ที่ ๑๐๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ และที่ ๑๐๑๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑. ประเด็นค่าใช้จ่ายในการขนส่งศพกลับประเทศไทย ไม่อาจพิจารณาได้ว่าค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องเรียนถูกเรียกเก็บเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงผิดปกติ

๒. ประเด็นการขอรับความช่วยเหลือทางการเงิน ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว และบุคคลที่เกี่ยวข้องว่าผู้ร้องเรียนได้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงิน และผู้ร้องเรียนมีความสามารถในการจัดการศพหรือค่าใช้จ่ายในการขนส่งอัฐิ จึงไม่อยู่ในฐานะคนไทยตกทุกข์ได้ยาก

๓. ประเด็นการไม่ปฏิบัติราชการหรือไม่เอาใจใส่ช่วยเหลือ ผู้ถูกร้องเรียนมิได้บอกปิดไม่ช่วยเหลือครอบครัวผู้ร้องเรียน

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกร้องเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบของทางราชการและเหมาะสมกับสภาพการณ์แล้ว กระทรวงการต่างประเทศจึงยุติการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ต้องเป็นข้อมูล

 /ข่าวสารที่...

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์





หน้า ๓ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔.๓ /๒๕๕๙

ข่าวสารที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๕ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การที่กระทรวงการต่างประเทศ อ้างว่าผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นการดำเนินการภายในของฝ่ายปกครองตามมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นดุลพินิจโดยแท้ของฝ่ายปกครองในการพิจารณาข้อวินิจฉัยและความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง นั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่าข้ออ้างดังกล่าว มิใช่เหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะยกขึ้นอ้างเพื่อมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ และโดยอำนาจหน้าที่ สถาน กงสุลใหญ่ ณ ต่างประเทศ นอกจากดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านกงสุลแล้ว ยังต้องมียานอำนาจหน้าที่ดูแล ปกป้อง ค้ำครองผลประโยชน์ของประเทศไทยและคนไทยในประเทศที่อยู่ในความรับผิดชอบ ซึ่งผู้ร้องเรียน เห็นว่าตนเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนและได้ร้องขอความช่วยเหลือจากกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว แต่ ไม่ได้รับการช่วยเหลือโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงร้องเรียนต่ออธิบดีกรมการกงสุลว่า กงสุลใหญ่ ณ นคร กวางโจว ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ และกระทรวงการต่างประเทศซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกร้องเรียน ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าข้อร้องเรียนไม่มีมูลจึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ ร้องเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวง การต่างประเทศ ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อเป็นการตรวจสอบการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐ ว่าได้ดำเนินการไปด้วยความถูกต้องและเป็นธรรม ประกอบกับได้ตรวจดูรายละเอียดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้แล้วเห็นว่าเป็นการดำเนินการ สืบสวนข้อเท็จจริงตามวิธีปฏิบัติราชการทั่วไปและได้มีการยุติเรื่องแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิด อันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อนึ่ง การที่กระทรวงการต่างประเทศอ้างว่ารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามมาตรา ๑๕ (๓) ก็เป็นความ เห็นที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลสำหรับกรณีนี้ เพราะรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นผลมาจากการที่

/กระทรวงการ...





หน้า ๔ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๓ /๒๕๕๙

กระทรวงการต่างประเทศได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนของผู้ถูกฤษฎณ์นั้นเอง ผู้ถูกฤษฎณ์ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงมีสิทธิโดยชอบที่จะได้รับทราบรายละเอียดผลการสืบสวนข้อเท็จจริง และการที่กระทรวงการต่างประเทศอ้างว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกฤษฎณ์ร้องขอเป็นเอกสารลับของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กระทรวงการต่างประเทศเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทฤษฎณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกฤษฎณ์

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทฤษฎณ์





คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สคณ๑๕ /๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดสำนักพัฒนาแหล่งน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ขอผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๕ ที่ ๖๓๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๐๑.๓/๓๐๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า เรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แจ้งให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แจ้งข้อเท็จจริงและความเห็น พร้อมส่งเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ส่งสำนวนรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว จึงไม่อาจเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการโดยการส่งรายงาน

/การตรวจสอบ...

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

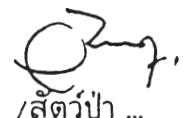


คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๔๔ /๒๕๔๙

การตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ได้ และแจ้งว่าหากผู้อุทธรณ์ประสงค์
ขอรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้ประสานกับสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยตรงต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๘
เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าประจำอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้จับกุมนาย [REDACTED]
[REDACTED] และนาย [REDACTED] ในความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๕๔
พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๑๖ (๑) และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๑๔ ต่อมานาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษ
ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอไชยา ว่า นาย [REDACTED] เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า
ประจำอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง กับพวกรวม ๕ คน เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ
เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย หรือเป็นเจ้า
พนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยกล่าวหาว่าขณะจับกุม นาย [REDACTED]
กับพวก ได้เรียกรับทรัพย์สินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการปล่อยตัว และข่มขู่บังคับให้รับสารภาพ สำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรับเรื่องดังกล่าวไปดำเนินการ จึงแจ้งให้กรม
อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แจ้งข้อเท็จจริง และความเห็น พร้อมกับส่งเอกสารหลักฐานที่
เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แจ้งให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) แต่งตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ มีคำสั่งที่ ๖๓๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๖
ตุลาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพิจารณา
แล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีประจักษ์พยานยืนยันว่านาย [REDACTED] กับพวก ได้กระทำ
การทุจริตหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ กระทำการข่มขู่ให้ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ พยาน
หลักฐานฟังไม่ได้ว่ากรณีมีมูลตามที่ร้องเรียนจริง จึงเห็นควรยุติเรื่อง กรมอุทยานแห่งชาติ


/สัตว์ป่า ...

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์



คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๖ /๒๕๕๙

สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณาแล้ว มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๐๑.๓/๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ แจ้งว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้พิจารณารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุงปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นกรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยและไม่มีพยานหลักฐานที่ชัดเจนยืนยันได้ว่าเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ได้กระทำการข่มขู่หรือบังคับผู้ต้องหาให้รับสารภาพ และเรียกร้องเงินหรือทรัพย์สินในขณะจับกุม อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด กรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัย และได้สั่งการให้ยุติเรื่องแล้ว ต่อมากรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๐๑.๓/๓๐๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดส่งรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง เอกสารพยานหลักฐาน พร้อมกับแจ้งว่าได้สั่งให้ยุติเรื่องแล้ว

ผู้อุทธรณ์เป็นพี่ของนาย [] และนาย [] ได้ทำหนังสือร้องขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่า นาย [] และนาย [] ถูกเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จับกุม กักขังหน่วงเหนี่ยว ข่มขู่และบังคับขึ้นใจให้รับสารภาพ เรียกรับสินบน และขอทราบผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ ที่อยู่ในความครอบครองของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีดังนี้

๑. บันทึกข้อความ สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ที่ ทส ๐๙๐๔.๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๒. รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีนาย [] เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าประจำอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับพวก กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด (เพิ่มเติม) จำนวน ๓ หน้า



/๓. หนังสือ...



คำวินิจฉัย ที่ สค ๐๖๘ /๒๕๕๙

๓. หนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๐๑.๓/๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ข้อมูลข่าวสารทั้งสามรายการ มีรายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และมีพฤติกรรมข่มขู่เรียกรับเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ต้องหาหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าทั้งสองกรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยเห็นควรยุติเรื่อง และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่างๆ แล้ว เห็นด้วยกับคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องดังกล่าว

กรณีนี้ฝ่ายผู้ต้องหากล่าวหาเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง เมื่อกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล และได้สั่งให้ยุติเรื่องแล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพี่ชายของผู้ต้องหาต้องการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้ต้องหาทั้งสองในทางคดี จึงควรจะได้รับทราบรายงานดังกล่าว และเรื่องยุติแล้วการเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

อนึ่ง การที่มาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีใช่เป็นการกระทำตามที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” นั้น เป็นการกำหนดโทษสำหรับบุคคลผู้ใดที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว แต่ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดหรือหน่วยงานของรัฐแห่งใดเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นหรือหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเป็นการกระทำตามที่ราชการ ผู้ที่เปิดเผยย่อมไม่มีความผิดตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

/ฉะนั้น...

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์





หน้า ๕ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๕ /๒๕๕๙

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙





คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘๘ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบหา
ข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึง คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ว่า ตามที่ มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือลับแจ้งต่อคณบดีให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน ตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ แต่คณบดีเห็นว่า ควรให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้ทำการชี้แจงก่อน จึงมีคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคณบดีมิใช่ผู้บังคับบัญชาตามที่กฎหมายบัญญัติ และหนังสือแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงของมหาวิทยาลัยมหิดลที่แจ้งต่อคณบดีตามที่อ้างถึงในคำสั่งที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ มิใช่หนังสือร้องเรียนตามที่กฎหมายบัญญัติในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์จึงขออุทธรณ์และคัดสำเนา

หน้า ๑ ใน ๗ หน้า

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

เอกสารต่าง ๆ ที่อ้างถึงในคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาดำเนินการทางกฎหมายต่อไป

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๓๑/ล.๐๒๕ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการตามคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต้องให้เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องมารับฟังการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ตลอดจนได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ซึ่งหากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะขอ ดู และขอคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์สามารถแจ้งความประสงค์ต่อคณะกรรมการสอบสวนได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยได้รับการเสนอชื่อจากคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ให้ได้รับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี ๒๕๕๕ แต่ผู้อุทธรณ์มีกรณีถูกร้องเรียน คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ จึงขอถอนการเสนอชื่อผู้อุทธรณ์ สำหรับการเสนอชื่อผู้สมควรได้รับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดลประจำปี ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าอาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ผู้ได้รับการเสนอชื่อจากคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ จำนวน ๒ คน เป็นผู้ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีมติให้ลงโทษทางวินัย จึงเป็นกรณีที่จะต้องถูกถอนชื่อจากการเป็นผู้ที่สมควรได้รับรางวัลฯ ดังเช่นที่ได้ดำเนินการกับผู้อุทธรณ์ในปี ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ร้องเรียนต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อให้มหาวิทยาลัยมหิดลถอนชื่ออาจารย์ที่คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ เสนอชื่อมาทั้ง ๒ คน ต่อมาอาจารย์ทั้ง ๒ คน ดังกล่าวเห็นว่า

การกระทำของผู้อุทธรณ์ทำให้ตนเสียหาย จึงมีบันทึกร้องเรียนต่อคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ให้ดำเนินการกับผู้อุทธรณ์ คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ได้สอบหาข้อเท็จจริงแล้วมีบันทึกถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นการจงใจบิดเบือนข้อเท็จจริง ทำให้เกิดความเข้าใจผิด ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของบุคลากรของคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมหิดล และเสนอให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณา อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล จึงมีคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง กรณีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ได้รายงานการร้องเรียนของอาจารย์ในสังกัดคณะฯ รวม ๒ ราย กล่าวหาว่ามีการรายงานเป็นหนังสือเสนอต่ออธิการบดีกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง หรือยังไม่เป็นที่ยุติโดยผู้รายงานทราบถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวในขณะที่เสนอรายงาน ทำให้ผู้ร้องเรียนได้รับความเสียหาย รวมทั้งมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลภายนอกเกี่ยวกับเอกสารของราชการในประการที่อาจทำให้การบริหารราชการได้รับความเสียหาย และยังมีการกระทำที่ส่อไปในทางไม่รักษาความสามัคคี โดยกระทำใด ๆ ที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และไม่ช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงได้มีหนังสือเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ไปพบ ทั้งมิได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ จึงพิจารณาข้อเท็จจริงตามพยานบุคคลและพยานเอกสารที่ปรากฏแล้วรายงานการสอบหาข้อเท็จจริงต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ตามบันทึกกองกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๑๙/๓๕๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๘ ซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณารายงานการสอบหาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า มีมูลอันน่าเชื่อว่า นาย [REDACTED] รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาแต่ไม่ปรากฏความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันเป็นการกระทำผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง จึงแจ้งให้คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษพิจารณาดำเนินการต่อไป คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ จึงมีคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์

ในกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่า คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการเลือกปฏิบัติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงคณะกรรมการกฤษฎีกา ร้องขอข้อมูลข่าวสารเอกสารต่าง ๆ ที่อ้างถึงในคำสั่งคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งคือรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาดำเนินการทางกฎหมายต่อไป แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังกล่าว

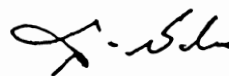
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า การสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ อยู่ระหว่างดำเนินการ โดยได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบทางไปรษณีย์ และให้ผู้อุทธรณ์ไปชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่ไปพบคณะกรรมการสอบสวน หรือมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือลับที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๓/ล.๐๒๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา ขอปฏิเสธไม่เปิดเผย ดังนี้

๑) รายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามคำสั่งที่ ๑๗๙๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถือเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการตั้งเรื่อง
ของคณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอบสวน ซึ่งยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ
คณะกรรมการสอบสวน ถือเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ
ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่
ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ สำนวนการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง
ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดลที่ ๑๗๙๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่ง
คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงได้ดำเนินการแล้วเสร็จ และรายงานผลการสอบหา
ข้อเท็จจริงให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลทราบแล้วตามบันทึกกองกฎหมาย
มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๑๙/๓๕๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ อธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณารายงานดังกล่าวแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการ
สอบหาข้อเท็จจริงรายงานปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์มีมูลความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง และส่ง
เรื่องให้คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ พิจารณา ซึ่งคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ได้มีคำสั่งที่
๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่
ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ในกรณีที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงรายงานแล้ว ข้อมูล
ข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้
ทราบเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม และการสอบหาข้อเท็จจริงได้
ดำเนินการเสร็จแล้ว แม้จะมีการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป แต่ก็เป็นการ
สอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง และข้อมูลส่วนใหญ่เป็นพยานเอกสาร แม้มีพยานบุคคล
บางส่วน แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความ
ปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรค
ต่อการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ทั้งการดำเนินการสอบสวน
ทางวินัยไม่ร้ายแรงได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานผิดปกติ ทำให้ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยว่าจะ
ถูกกลั่นแกล้ง การเปิดเผยจึงเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสในการปฏิบัติงาน
ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

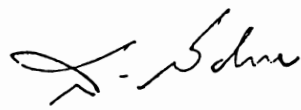




คำวินิจฉัยที่ สค ๘๘ / ๒๕๕๙

หน้า ๖ ใน ๗ หน้า

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้คณะทันตแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มี
คำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์


(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๙





คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ ศค กษ /๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
และการย้ายข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาง [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ร้องขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๓ รายการได้แก่

๑. สำเนาข้อมูลเรื่องการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนายวงแชร์ ฉ้อโกงประชาชนที่มีนาย [REDACTED] เป็นประธานกรรมการสืบสวนโดยขอเอกสารทั้งหมด

๒. สำเนาข้อมูลเรื่องการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนายวงแชร์ ฉ้อโกงประชาชน ซึ่งมีนาย [REDACTED] เป็นประธานกรรมการสอบสวน โดยขอเอกสารทั้งหมด

๓. สำเนาเอกสารการย้ายของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๔๑/๕๙๒๕ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นเอกสารการดำเนินการทางวินัยซึ่งขณะนี้การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้นประกอบกับคำให้การที่พยานในการสอบสวนให้ปากคำต่อคณะกรรมการสอบสวนเป็นคำให้การที่ผู้ให้

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

การไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อผู้อื่น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว จำนวน ๓ ครั้ง จึงเห็นว่าเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีไว้ในครอบครองแล้ว จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนบ้านวังช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ช่วยรายการโรงเรียนพญาไท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษกรุงเทพมหานคร เขต ๑ ในเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ขณะผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนบ้านวังช้างได้มีผู้ร้องเรียนต่อผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ตั้งวงแชร์ โดยผู้อุทธรณ์เป็นนายวงแชร์ ซึ่งมีจำนวนหลายวงและมีวงเงินเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังประมูลราคาแชร์เป็นของตนเองโดยใช้ชื่อลูกแชร์ที่ผู้อุทธรณ์นำมาเล่นเอง และลูกแชร์ที่ไม่ได้มาในวันเวลาที่ประมูล ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้หยุดดำเนินการแชร์และตกลงว่าจะจ่ายเงินคืนให้กับลูกแชร์ตามจำนวนที่ตกลงกันไว้ แต่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์บ่ายเบี่ยงไม่ยอมชำระคืนให้ตามข้อตกลง ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ จึงส่งเรื่องให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านวังช้างดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ โรงเรียนบ้านวังช้างจึงมีคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนกล่าวหา

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทำการสืบสวนแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้มีการเล่นแชร์จริง มีการเล่นเป็นจำนวนหลายวง วงละหลายมือ มีเงินหมุนเวียนในวงแชร์เป็นจำนวนมาก เมื่อแชร์หยุดดำเนินการมีการจ่ายเงินคืนลูกแชร์ส่วนหนึ่งแต่ไม่ทั้งหมดตามข้อตกลง และผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตั้งวงแชร์ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า กรณีมีมูลควรดำเนินการทางวินัยต่อไป โรงเรียนบ้านวังช้างจึงรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ เพื่อดำเนินการต่อไป ต่อมา



สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพรเขต ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑๖๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกลงโทษเป็น นายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์มีจำนวนวงแชร์รวมกันมากกว่าสามวง และหยุดดำเนินการ โดยไม่ชำระเงินคืนให้กับลูกแชร์ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง กับข้อกล่าวหาแล้ว แต่ผู้ถูกลงโทษไม่ยอมรับทราบข้อกล่าวหาและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ สอบสวน และระหว่างการสอบสวนทางวินัยผู้เสียหายได้ร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ถูกลงโทษ ต่อ พนักงานสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดอาญาเรื่องเดียวกันกับที่ผู้ถูกลงโทษ ถูกสอบสวนทางวินัยและพนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ถูกลงโทษเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัด ชุมพรเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๖๐/๒๕๕๘ คณะกรรมการสอบสวนจึงมีความเห็นว่าเป็นกรณีความผิดอาญาในชั้นนี้เห็นควรรอผล การพิจารณาของศาลจังหวัดชุมพร เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ได้สั่งการเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูกลงโทษเห็นว่า ตนถูกใส่ความ ยัดเยียดความผิด และถูกกลั่นแกล้งให้ต้องรับโทษ เนื่องจาก ผู้ถูกลงโทษเคยมีความขัดแย้งกับผู้บริหารโรงเรียนบ้านวังช้าง และผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชุมพร เขต ๑ ผู้ถูกลงโทษจึงร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เพื่อพิสูจน์ความ บริสุทธิ์ และปกป้องตนเอง แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถูกลงโทษจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ศธ ๐๔๐๔๑/๐๖๙ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ ผู้ถูกลงโทษร้องขอรายการที่ ๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ได้จัดส่งศาลจังหวัด ชุมพรตามที่ผู้ถูกลงโทษซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๖๐/๒๕๕๘ ขอให้ศาลจังหวัด ชุมพรหมายเรียกแล้ว รายการที่ ๒ การสอบสวนและพิจารณายังไม่เสร็จสิ้น ผู้มีอำนาจสั่ง ลงโทษเห็นควรรอผลการพิจารณาของศาลมาประกอบการพิจารณาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม แก่ผู้ถูกลงโทษ จึงไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และรายการที่ ๓ ผู้ถูกลงโทษเคยใช้สิทธิและรับไว้ในครอบครองแล้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ จึงคงปฏิเสธการเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า



๑. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งโรงเรียนบ้านวังช้างที่ ๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๘ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์โดยส่งให้ศาลจังหวัดชุมพรตามที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญาขอให้ศาลหมายเรียก เพื่อประกอบการพิจารณาคดีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องเดียวกันกับที่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้อีกต่อไป

๒. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ คือสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ที่ ๑๖๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้นยังอยู่ระหว่างการรอผลคดีอาญาที่ผู้อุทธรณ์ถูกฟ้องเป็นจำเลยในกรณีกระทำความผิดเรื่องเดียวกัน และเมื่อมีคำพิพากษาในคดีอาญาแล้วจึงจะมีการดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงอาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัย ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย

๓. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ เอกสารการย้ายผู้อุทธรณ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ได้เคยเปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ เมื่อผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการนี้อีก ผู้อุทธรณ์ก็สามารถไปขอรับที่หน่วยราชการโดยเสียค่าธรรมเนียมตามระเบียบของทางราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์


(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ) หัวหน้าคณะที่ ๑

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค\๒๓ /๒๕๕๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลหนองแค จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้าราชการครู โรงเรียนเทศบาล ๓ วัดสหมิตรมงคล ตั้งตรงจิตร ๖ จังหวัดสระบุรี ช่วยราชการ โรงเรียนเทศบาล ๔ หนองแคอนุสรณ์ จังหวัดสระบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล ๔ หนองแคอนุสรณ์ ขอข้อมูลข่าวสารกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. เอกสารร้องเรียนของนักเรียน คณะครู ผู้ปกครองที่มีต่อผู้อุทธรณ์ทั้งหมด
๒. รายงานการสอบข้อเท็จจริง คำให้การของพยาน และรายงานสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีนาย [REDACTED] ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล ๓ วัดสหมิตรมงคล ตั้งตรงจิตร ๖ แจ้งความประสงค์ให้ส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานที่กองการศึกษา เทศบาลตำบลหนองแค
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

เทศบาลตำบลหนองแคมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงใช้และได้มาจากการตรวจสอบข้อเท็จจริง ส่วนงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

/คณะกรรมการ...

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์



คำวินิจฉัย ที่ สค \๗ ๓ /๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลหนองแค คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ขณะผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานอยู่ที่โรงเรียนเทศบาล ๓ วัดสหมิตรมงคล ตั้งตรงจิตร ๖ จังหวัดสระบุรี นาย [REDACTED] ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล ๓ วัดสหมิตรมงคล ตั้งตรงจิตร ๖ มีหนังสือ ที่ ๕๒๑๐๒.๓/๑๑๙ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการกองการศึกษา เทศบาลตำบลหนองแค แจ้งความประสงค์ส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานที่กองการศึกษาหรือที่อื่น โดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์กระทำตนไม่เหมาะสมหลายประการ จนได้รับการร้องเรียนจากคณะครู นักเรียน และผู้ปกครอง ทำให้มีผลกระทบต่อการบริหารงานของโรงเรียน ต่อมา เทศบาลตำบลหนองแคมีคำสั่ง ที่ ๓๓๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว และมีคำสั่งที่ ๔๕๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการที่โรงเรียนเทศบาล ๔ หนองแควอนุสรณ์ ชั่วคราว

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบปากคำผู้อุทธรณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๖ คน เสร็จแล้วได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงต่อนายกเทศมนตรีตำบลหนองแค โดยมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมกระทำความผิดต่อผู้บังคับบัญชา เห็นควรว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษร ต่อมาเทศบาลตำบลหนองแคมีหนังสือว่ากล่าวตักเตือนและผู้อุทธรณ์ได้ลงชื่อรับทราบเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลหนองแคชี้แจงเพิ่มเติมด้วยวาจาว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจทำให้นักเรียนหรือผู้ปกครองได้รับผลกระทบได้ และอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งเพิ่มขึ้น ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมด้วยวาจาว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนได้ทำหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์จริงหรือไม่ และหากพบว่ามีการทำเอกสารเท็จก็จะดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ยินยอมให้เปิดเผยโดยปกปิดชื่อบุคคล ส่วนข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๓ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง นั้น ผู้อุทธรณ์ได้รับแล้ว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือร้องเรียนมีจำนวน ๑๔ ฉบับ มีทั้งที่เป็นตัวพิมพ์ และเขียนด้วยลายมือ บางฉบับลงชื่อผู้ร้องเรียน บางฉบับก็ไม่ลงชื่อ เนื้อหาในหนังสือร้องเรียน

/ทุกฉบับ...

